

รายงานงานวิจัยวัฒนธรรมของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ผลงานวิจัย

ชื่อเรื่อง **ผู้คนและวัฒนธรรมบริเวณบ้านพรุควนเคือง จังหวัดนครศรีธรรมราช**
 ชื่อผู้วิจัย **สีบพงศ์ ธรรมชาติ**
 ปี **2536**

ผลงานวิจัย ภาคใต้

“พรุควนเคือง” พื้นที่ส่วนใหญ่มีน้ำท่วมขังตลอดปี มีกระเจ็ด ปรี๊ด และเสม็ดขึ้นอยู่ทั่วไปพื้นที่ส่วนน้อยเป็นที่สูงลักษณะเนินเขา เป็นที่อยู่อาศัยของราษฎรชื่อเรียกตามสภาพภูมิศาสตร์ คือ พรุ หมายถึง พื้นที่ที่มีน้ำตลอดเวลามีพืชและต้นไม้ปกคลุม ควน หมายถึง ที่สูง เคือง หมายถึง แหล่งน้ำลักษณะใดลักษณะหนึ่งพื้นที่ลักษณะเช่นนี้ออกจาก อุ่มนเขตตำบลเคือง อำเภอ ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว ยังมีพื้นที่เชื่อมติดต่อกันอยู่ในเขตอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง และอำเภอ ระโนด จังหวัด สงขลาด้วย แต่เป็นพื้นที่ส่วนน้อย

ผู้คนเข้าไปอยู่ในพรุควนเคืองครั้งแรกราวสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ส่วนมากไปจากลุ่มน้ำปากพนัง ลักษณะนิสัยมีความเอื้อเฟื้อ ใจกว้างและตรงใจ สมัยก่อนชาวพรุควนเคือง เป็นวัฒนธรรมเดียวกับชาวลุ่มน้ำปากพนัง วัฒนธรรมบางอย่างการปฏิบัติน้อยลง มีแนวโน้มว่าจะสูญหายไปไม่ช้า ทรัพยากรสำคัญที่คุณค่าต่อการดำรงชีวิต คือ กระเจ็ด ชาวพรุควนเคืองแทบทุกคนรู้วิธีเอาเส้นกระเจ็ดขายและสานกระเจ็ดเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อใช้และขาย รายได้หลักจึงได้จากกระเจ็ด ปัจจุบันการทำกระเจ็ดสะดวกสบายขึ้นเพราะมีเทคโนโลยีแบบใหญ่เข้าไปใช้ และการขนส่งไปสู่ภายนอกรวดเร็วกว่าเมื่อก่อน เนื่องจากมีถนนตัดผ่านเชื่อมต่อทุกควน ที่ดินเชิงควนใหม่ประโยชน์ในการเพาะปลูกและเนื้อสัตว์ สุขภาพของผู้คนอยู่ในระดับดีเพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ทั้งๆที่มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำและปานกลาง

ปัจจุบัน กระบวนการสมัยใหม่ได้เข้าไปในพื้นที่พรุควนเคือง ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง ทั้งทางด้าน การประกอบอาชีพ เศรษฐกิจ คมนาคม อุปโภคบริโภค การเมืองการปกครองและบันเทิง กระบวนการสมัยใหม่ด้านต่างๆ เหล่านี้ส่วนมากส่งผลในทางที่ดี ทำให้ชาวพรุควนเคืองมีความสะดวกสบายขึ้นและสื่อสารกับภายนอกได้รวดเร็วกว่าสมัยก่อน การดำเนินการด้านสาธารณสุขและการพัฒนาการเกษตรใหม่มากขึ้น จะช่วยให้ชาวพรุควนเคืองมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้นตามลำดับ